

Mit Hihet Az Ember?

A DAWN PUBLICATION

MIT HIHET AZ EMBER?

„Én azért születtem és azért jöttem e világra, hogy bizonytságot tegyek az igazságról. Mondá neki Pilátus: Micsoda az Igazság?“
János 18:37, 38

MIT hihet az ember? „Mi az Igazság?“ A feljegyzések azt mutatják, hogy Jézus nem felelt közvetlenül Pilátus kérdésére, de a megelőző éjszakán, mikor a „felsőszobában“ imádkozott, azt mondta tanítványai nevében az Egek Urának: „Szenteld meg őket a Te Igazságoddal: a Te Ígéd igazság“. János 17:17.

A te Ígéd az Igazság. „Az Íge“, melyre utal, kétségtelenül az Ó testamentumi Szentírás, ami akkor az egyetlen írott szó volt Istenről. Most azonban az Új Testamentumot is el kell fogadnunk, mint az „Íge“ egyik részét, ami az „Igazság“. Nagyon nehéz lenne az Ó Testamentumban leírt ígérek átkutatása abból a célból, hogy megtaláljuk benne azt a központi alapeszmét, melyet tulajdonképpen „igazságnak“ nevezhetnénk.

Senki sem lehetne biztos abban, hogy helyes elemzést végzett-e a fő gondolatról, melyet az tartalmaz. Ezt bizonyítja az a számos eddig elhangzott elmélet, mely azt hangoztatja, hogy teljesen a Biblián alapul. De az Új Testamentum itt válik vezérlő csillaggá az Igazság kutatásában. Ap. csel. 3:21. Péter aposto1 megemlíti azt a tényt, melyről állítása szerint, Isten „szólt minden Ő szent prófétájának szája által, elejétől fogva“.

Ez pontos része annak a vezéreszmének, melyet Isten az Ő összes prófétája által hirdetett. És mi volt Istennek ez a nagy vezéreszméje, amit olyan fontosnak vélt meghagyni, hogy minden proféta írt róla? Péter azt mondja, hogy ez a: „mindenek helyreállításának ideje“. A görög szó, melyet itt „restitutio“, *helyreállításnak*, nevezünk,

pontosabban lefordítva „reconstruction“, *újjáalkotás*, vagy „restoration“, *visszahelyezés*. Világos tehát, hogy az isteni cél az volt, hogy minden vissza legyen állítva. De mi ez a „minden“? És mikor és hogyan lesznek ezek visszaállítva?

Ugyanebben a fejezetben, a 19-ik versben, Péter a „tehát“ szót használva, mondja: „Tehát térjetelek meg“ stb. Ez arra mutat, hogy a nagy tanulság, amit lefektetett és ami a „visszahelyezés“ idejében éri el tetőfokát, olyasvalamin alapszik, ami már megtörtént, vagy amit már előzetesen jelentettek ki. Áttanulmányozva a fejezetet, azt találjuk, hogy az apostol az isteni erőt arra kérte, hogy „állítsa vissza azt az embert, aki születése óta sánta volt.“ (2-9 versek). A nép szerfelett csodálkozott ezen, elámulva azon, hogy micsoda erő hozta létre ezt a nagy csodát.

Aztán Péter megmagyarázta nekik, hogy a csodát a Jézusba, „az Élet Fejedelmébe“ fektetett hit hozta létre, akit ők megöltek. De azt is megmagyarázta, hogy Jézus halála nem az isteni terv sikertelensége volt, mert „Isten előzetesen hirdette összes prófétája által, hogy Krisztus szenvedni fog.“ És mivel a nép általános hibát követett el, vezekelniük kellett, mielőtt abban az isteni áldásban részesülhettek, melyet Isten, Krisztus által, biztosított részükre. Aztán így folytatja az apostol: „Bánjátok meg azért és térjetelek meg, hogy eltöröltesseken a ti bűneitek, hogy így eljöjjenek a felüdülés idei az Úrnak színétől“. Csel. 3:19.

A görög szó, mely ebben az írásban felüdülésként van lefordítva, „újjáéledés“, mint ahogy újjáéled az, akinek elakad a lélegzete, vagy az ájulás határán van. Péter nyilván annak az embernek az esetére utalt, aki visszanyerte egészségét. Ezt a csodát Isten az egész emberiség számára tette, a jövőbeli áldások példaként, így szólva: „Az újjáéledés (újjászületés) ideje az Úr jelenlététől fog számíttatni“. Ezt az ígéretet még szebbé teszi az, ha megértjük, hogy az „Úr jelenléte“ kifejezés az eredeti görög nyelven így hangzik: „Az Úr arculatából jövő“.

Ezeknek a szavaknak az értelme azonos annak az áldásnak szavaival, melyet Mózes, Isten parancsából, Izraelnek hirdetett és amely így hangzik: „Áldjon meg téged az Úr és őrizzen meg téged. Fordítsa az Úr az Ő orcáját tereád és adjon békességet neked.” 5.Mózes 6:24-26. Képletesen szólva az Úr hátat fordított teremtményeinek, mikor az első emberpár megszegte az isteni törvényt. Kiűzte őket tökéletes otthonukból, a Paradicsomból, a befejezetlen földre: meghalni.

De Péter azt mondja, hogy eljön az az idő, amikor a Teremtő ismét népe felé fordítja arcát, kegyes lesz hozzájuk és ennek eredménye az újjászületés és megtérés ideje lesz, amint azt a születésétől fogva sánta ember meggyógyulása mutatta. De hogyan, mikor és milyen körülmények között érkezik el a néphez a „megújulás” ideje? Péter felel ezekre a kérdésekre és megmagyarázza, hogy „Jézus elküldése” Isten célja volt, ami utalás Jézus második eljövetelére. „Akit az Égnek kell befogadni addig, míg mindenek helyreállítatnak, amit Isten a világ kezdete óta szólott összes szent prófétájának szája által”. Ap.csel. 3:21 Nyilván Péter használta a „felüdülés”, vagy „újjáéledés” és „helyreállítás” szavakat, hogy leírja ugyanazt a nagy eljövendő áldást, mely az egész népre ki fog terjedni és megmagyarázza, hogy Isten ezzel a szándékkal küldi Jézust második eljövetelére.

Ezzel az isteni kinyilatkoztatás legfontosabb tényezőit világítottuk meg, nem emberi következtetéssel vagy bölcselkedéssel, hanem Jézus egyik apostolának ihletett tanításával. Ő megmondta nekünk, hogy mi volt az, amiről Isten megbízásából az összes próféta írt. Mindezen ígérek beteljesedését pedig Krisztus második eljövele utánra helyezi. És megmutatja, hogy ennek az isteni célnak megvalósítása végett tervezte Isten, Krisztus második eljövetelét.

Péter néhány példát is idéz, rámutatva arra, hogy valóban mit is mondtak a próféták erről a tárgyról.

Az első, amit említ az *Mózes* jövendölése: „Prófétát támaszt néktek az Úr, a ti Istenetek, a ti atyátok fiai közül, olyat mint engem, azt hallgassátok mindenenkben, amit csak szól néktek.” Ap. csel. 3:22, 23. „És ha valaki nem hallgat az én ígéimre, melyeket az én nevemben szól, én megkeresem azon.” 5.Mózes 18:15-19.

Mózes eredeti ígéretében, melyben azt a prófétát említi, akit az Úr fog a nép elé állítani, jelzi, hogy ez a nagy cselekedet meg fogja adni mindazon kegyeket, melyeket Izrael annyira áhított a Sinai hegyen, mikor a Törvény Szövetséget kapta. Valóban a Törvény Szövetség életet ígért mindazoknak, akik nem fogják megsérteni azt, hanem sértetlenül betartják. De senki sem részesült az élet ajándékában, a Törvény alatt, mert az abban foglalt Igazságok tökéletesek voltak és túlszárnyalták a tökéletlen ember képességeit.

De élet, örökélet, fog adatni a népnek, amikor a próféta megjelenik, éppúgy mint annak idején Mózesnek. Örök és tökéletes emberi életet nyernek azok, akik hallgatnak erre a prófétára és csak azok halnak meg, akik engedetlenek. Csel 3:23. Nyilván azok közül, akik a Mózes által tett csodálatos ígéretet csak futólag olvasták át, senki nem következettett arra, hogy az Krisztusra vonatkozik. Csakis Péter apostol ihletettsége mondja meg nekünk, hogy ez az, ami be fog teljesülni és csak így tudjuk méltányolni azt, hogy Isten a haldokló világ számára az áldások visszaállítását helyezi kilátásba a Millenium alatt.

Idézve Mózesnek ezt a prófeciáját és hivatkozva a helyreállítás jövőbeli idejére, Péter még mélyebbre hatol az Ó testamentumi feljegyzésekbe és arra az ígéretre utal, melyet a hűséges Ábrahám kapott: „És a te magodban megáldatnak a föld minden nemzetségei.” Ap.csel. 3:25, 1.Mózes12:1-3. Boldogok vagyunk, hogy Péter újabb példával szolgál a helyreállításra vonatkozó ígéretekről, mert ez csak még erősebben biztosít minket arról, hogy ezek az életnek jövőbeli áldásai úgy a pogányok, mint a zsidók részére szólnak és, hogy azok érvényesek lesznek a „föld összes népe és nemzete számára.”

Az Ábrahámnak adott ígéret két részből áll. Az egyik az, hogy a föld összes népe meg lesz áldva és a másik, hogy ez az áldás Ábrahám „magja“ által fog létrejönni. A Galáciabeliekhez írt levélben (Gal.3:16) Pál apostol legelsősorban Jézussal azonosítja ezt a „magot“. De ugyanezen fejezet 4. verse megmagyarázza, hogy Jézus igaz követői hitük miatt részesseivé válnak ennek a „magnak“ és „az ígéret szerint örökösök lesznek“.

„Elsősorban“ a zsidóknak volt felajánlva, hogy Jézussal résztvegyenek az áldásnak jövőbeli munkájában. Ap.csel.3:26. „De midőn közülük egy tekintélyes szám nem ragadta meg az alkalmat, Isten meglátogatta a Pogányokat, hogy azok közül vegyen népet az Ő nevének.“ Ap.csel.15:14. Egy egész korszakot ölel fel, Jézus első eljövételétől mostanáig, a zsidók és pogányok kiválasztása. Azoké, akik majd részt vesznek Jézussal, mint megígért „maggal“, a népnek jövőbeli áldásában. Ez az élet helyreállítását jelenti a főldön, a helyreállítás munkáját, Krisztus ezer éves királysága alatt.

A papok és a templom fejedelmei nehezteltek Péterre, hogy ilyen egyszerűen tanítja a népet és „prédikálja a Jézus által történő feltámadást“. Ap.csel.4:1. Péter, csodálatos beszédében, nem használta a „feltámadás“ szót, de a nép megértette, hogy a helyreállítás jövőbeli hatalmas munkája tulajdonképpen a halottak feltámadását jelenti. És igazuk volt. A feltámadás csak egy másik szó, melyet a Szentírás alkalmaz, hogy szemléltesse velünk az örömnél és egészségnél dicsőséges áldását, melyben rövidesen része lesz a szenvedő és haldokló világnak.

AZ ÖSSZES PRÓFÉTA ÁLTAL

A Szentírásban számos olyan szöveget találunk, mellyel be lehet bizonyítani majdnem minden olyan elméletet, ami a Szentírást helytelen világlátásba helyezi és félremagyarázza azt. Ez az oka annak, hogy a világban annyi ellentétes vélemény létezik. De nem ez a módszer az, amellyel mi eljutunk a „helyreállítás idejének“

igazságához. Mert Péter magyarázata szerint, létezik valami olyasmi, amit Isten összes szent prófétája által kinyilatkoztatott.

Ha átkutatjuk a próféták írásait, azt találjuk, hogy valóban mind a „helyreállítás idejére” utalnak. De mindenikük más és más nyelvezetet használ, hogy könnyebben megérthessük azt. Ézsaiás egyike volt a szent prófétáknak és nagyszerű könyvének számos részében érinti a helyreállítás csodás tárgyát, nem a szó használatával, de mindazon áldások leírásával, melyekben része lesz minden népnek a Millenium alatt, mikor Krisztus lesz a föld királya. Figyeljük meg az ő tollából eredő alábbi szavakat:

„És hallani fogják ama napon a siketek az írás beszédét és a homályból és sötétből a vakoknak szemei látni fognak. És nagy örömük lesz a szenvedőknek az Úrban és a szegény emberek vígadnak Izrael Szentjében. Mert a kegyetlen elveszett és a csúfoló elpusztult és kivágattak a hamisságnak minden őrei. Kik az embert elítélik egy szóért és tört vetnek annak, aki őket a kapuban megfeddi és elejtik csalárdul az igazat. Azért így szól az Úr Jákob házáról, aki megváltá Ábrahámot: Nem szégyenül meg többé Jákob és nem sápad meg többé az ő orcája. Ha látni fogják gyermekei kezeim munkáját, megszentelik nevemet, megszentelik Jákob Szentjét és félik Izrael Istenét. És megismerik a tévelygő lelkek az értelmet és akik zúgolódnak, tanulságot tanulnak.” Ézsaiás 29:18-24.

Sok bátorító és fontos tényre hívja fel figyelmünket a „helyreállítás” ígérete. „Akkor a vakok szemei megnyílnak és a süketek fülei megnyitvatnak.” (Ézsaiás 35:5) Ez kétségtelenül egyaránt vonatkozik úgy a szellemi mint a testi vakságra és süketségre. „A kegyetlen semmivé lesz”, ez valószínűleg a Sátán megfékezését és végül elpusztítását jelenti. (Jel. 20:1-3) A szelidek öröme is megnövekszik az Úr iránt és az emberiség szegényei örvendezni fognak Izrael Szentjében. Ez mindenesetre egy csodálatosan megváltoztatott világot jelent, mást, mint a jelenlegit, melyben a szelidek és szegények oly gyakran el vannak taposva és nyomva.

Ott lesz Jákob és látni fogja gyermekeit. Ez az ígélet a feltámadás időpontjában teljesül be és azok, „kiknek lelke eltévelyedett, megértőkké lesznek.” Ez egy másik biztosíték arra nézve, hogy a Sátán vakító és csaló befolyása el lesz távolítva. Akkor senkinek sem lesz szüksége arra, hogy azt kérdezze: „Mi az Igazság?”, mert mindenki tudni fogja a választ.

Ézsaiás 35:6-10 verseiben a helyreállítás más pontjaira hívja fel figyelmünket:

„A béna ember ugrál, mint egy szarvas”. És „lesz ott ösvény és út és a szentség útjának hivatik”. Ádám bűnbeesése és halála óta az emberiség Jézus leírása szerint egy „széles” úton jár, mely a „pusztulás felé vezet”. A megígért „ösvény” a halálból való visszatérés útja. Ezen az úton fognak az Úr „megváltottai visszatérni, énekelve örökké tartó örömmel”.

Pál megmagyarázza, hogy Jézus mindenkit megváltott. „Aki adta önmagát váltságul mindenekért, mint tanubizonyság, a maga idejében”. 1.Tim. 2-6. Mindenki bele van tehát foglalva abba a kijelentésbe: „az Úr megváltottai” és amikor majd visszatérnek a halálból, ez tanubizonysága lesz annak a hatalmas Igazságnak, hogy Krisztus vére kiengesztelő. Csakis azok fognak elpusztulni, akik akkor nem fogadják el ennek az isteni kegynek gondoskodását. És „valaki pedig azt a prófétát nem hallgatándja, elveszti az ő népe közül”. Ap.csel. 3:23. A többiek folytatni fogják életüket az örökkévalóságig.

„Feltúrte az Úr szent karját minden népnek szemei előtt, hogy lássák a föld minden határai Istenünk szabadítását”. Ézsaiás 52.10. Majd így folytatja: „Házakat építenek, bennük lakoznak és szőlőket plántálnak és eszik azoknak gyümölcsét”. És be fog következni az, hogy „mielőtt kiáltanak én felelek, ők még beszélnek és én már meghallgattam”. Ézsaiás 65:21-24.

AZ ELLENSÉG FÖLDJÉRŐL

Jeremiás is egyike volt azoknak a szent prófétáknak, akik megígérték a „helyreállítás idejét”. A gyermekeiket elvesztett anyákat így vigasztalja:

„Szó hallatszott Rámában, sírás és keserves jajgatás. Rákhel sírta az ő fiait és nem akart megvigasztaltatni az ő fiai felől, mert nincsenek. Ezt mondja az Úr: „tartsd vissza szódat a sírástól és szemeidet a könnyhullatástól, mert meg lesz a te cselekedetednek jutalma, azt mondja az Úr, hiszen az ellenség földéből térnek vissza. ... mert fiaid visszajönnek az ő határaikra.” Jeremiás 31:15-17.

Pál a halált, mint a nagy „ellenséget” említi, mely Krisztus uralma alatt el lesz pusztítva. (1.Korinthus 15:25-26) Az „ellenség földje” tehát a halál állapota, és az ígéret, hogy a gyermekek visszatérnek erről a „földről” minden bizonnyal azt jelenti, hogy fel lesznek támasztva a halálból. Visszatérni saját határaikhoz pedig azt jelenti, hogy az emberiség vissza lesz helyezve az életre itt a földön. Milyen dicsőséges kilátás!

A POGÁNYOK IS

Ezékiel próféta által világosan jelezve van, hogy Isten a „helyreállításra” utaló ígéreteit nemcsak a zsidó népre vonatkoztatta. A sodomiták és a múlt más istentelen népeire is vonatkoznak Ezékiel próféta szavai: „És nőtestvéreid, Sodoma és leányai visszatérnek előbbi állapotukba és te is és leányaid is visszatértek előbbi állapototokba”. (Ezékiel 16:55) A Sodomiták „előző állapotukban” emberi lények voltak a földön. Ugyanez vonatkozik a zsidókra is. És ez az ígéret azt állítja, hogy mindannyian visszatérnek. Így a „helyreállítás” reményére újra figyelhetünk.

Nyilvánvaló, hogy Jézus jól ismerte ezt az ígéretet. Értette, hogy mit jelent ez, mert az eljövendő ezer év ítélet-napjáról beszélve, azt mondta, hogy „könnyebb lesz a Sodoma és Gomora földének dolga“, mint azoknak, akik az Ő idejében visszautasították tanításait. (Máté 10:15) Ez biztosít minket arról, hogy még a múlt, tudatlanságuk folytán gonosz népek is, fel lesznek ébresztve a halál álmából és alkalmuk lesz, hogy elfogadják Krisztust és éljenek. Mert a Szentírás világosan azt tanítja, hogy az ítélet napja a próba napja és mindazok, akik akkor hallanak és engedelmeskednek, élni fognak.

A MEGVÁLTÁS ÍGÉRETE

A Megváltó jöveteléről szóló egyik ígéretében az Úr azt mondta: „Megváltom őket a sír hatalmából. Hol van a te veszedelmed oh halál?“ (Hóseás 13:14) Milyen boldogok lehetünk az Úr megnyugtató kijelentéséért, hogy nem fogja megbánni, sem változtatni elhatározását, hogy megváltja népét a halálból és elpusztítja a sírt, a halál állapotát.

Habakuk próféta írta: „Mert az Úr dicsőségének ismeretével betelik a föld, amiképpen a folyamok megtöltik a tengert.“ (Habakuk 3:9) Sofóniás próféta által az Úr kijelentette: „Akkor változtatom majd a népek ajkát tisztává, hogy mind segítségül hívják az Úr nevét, hogy egy akarattal szolgálják őt“. (Sofóniás 3:9) Aggeus is tanuságot tett az Úr mellett: „Az összes nemzetek óhaja teljesül.“ (Aggeus 2:7) Zakariás pedig így írja: „Az Úr lesz az egész földnek kiráya, e napon egy Úr lesz és a neve is egy.“ (Zakariás 14:9)

„AZ IGAZSÁG NAPJA“

A leghatalmasabb és legszínesebb jövődölések egyike a „helyreállítás idejéről“ az Ó Testanemtum utolsó könyvében található és ezt mondja: „És feltámad néktek, akik félitek az én nevemet, az Igazság napja és gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt.“ (Malakiás 4:2) Itt Krisztus királyságának uralmát a nap melegítő és

gyógyító sugariahoz hasonlítja. Ez egy olyan hasonlat, melyet mindannyian megérthetünk és méltányolhatunk.

A múlt számos, hosszú százada folyamán a világot elhomalyosította a bűn sötét, fagyos hatása. Állandóan betegséget, fájdalmat és halált eredményezett. De a „helyreállítás idején a Sátán, a sötétség királya, meg lesz kötözve és Krisztus, az emberek élete és világossága, kiterjeszti a földre melegítő és gyógyító erejét, ami, miként azt Péter apostol leírja, a „felfrissülés ideje“ lesz.

Jézus megerősítette királysága prófétai nézőpontját a búzáról és konkolyról szóló példabeszédében. Megmagyarázta, hogy a búza a „királyság gyermekeit“ jelenti, és hogy ők „továbbra fénylenek, mint a nap az ő atyjuknak országában.“ (Maté 13:38, 43)

Ez az ígélet teljesen fedi azt az álláspontot, melyről már szó esett, vagyis, hogy a Mester lábnyomának követői megosztják vele a dicsőséges munkát, a nép megáldását, ezer évre kiterjedő királysága folyamán.

A KIRÁLYSÁG MUNKÁJA

Tekintetbe véve Isten számos ígéletét a „helyreállítás idejének“ bekövetkezésére, egészen világossá válik, hogy az ember vissza lesz helyezve elvesztett paradicsomi otthonába és a földön általánosan tartó béke lesz. Krisztus királysága alatt a megbízottak isteni hatalmat fognak gyakorolni. Jézus nem népszavazással lesz a Béke Fejedelmévé, sem pedig millió imádóinak emberi erőlködése által.

Igazságos uralmát sem védelmező sem támadó fegyverek nem fogják megalapítani. Ez egy másik végleges és alapvető igazság, mely nyíltan kitűnik Isten szavaiból.

Mikor Jézus Pilátus előtt állt, azzal a váddal illetve, hogy királynak adja ki magát és így árulója a Római Birodalomnak, ezt mondta: „Az

én országom nem e világból való, ha e világból való volna az országom, az én szolgálaim vitézkednének, hogy ne adassam át a zsidóknak.” János 18:36. Ez túlszárnyalta Pilátus felfogóképességét és azóta is Jézus követői közül nem sokan fogták fel ennek a kijelentésnek tiszta értelmét. Abban a reményben, hogy Jézus tisztázni fogja ezt a pontot, Pilátus azt kérdezte: „Hát király vagy?” Más szóval Pilátus tudni akarta, hogy Jézus azon kijelentése, hogy országa nem e világból való, megerősítette vagy tagadta ellenségei vádját, mellyel őt illették.

Jézus azonban ismét megfelelt: „Te mondod, hogy én király vagyok: Én azért születtem és azért jöttem a világra, hogy bizonytságot tegyek az Igazságról. Valaki az Igazságból van, hallgatja az én beszédemet.” Aztán Pilátus azt kérdezte: „Micsoda az Igazság?” (János 18:37, 38)

Tudhatta volna, hogy Jézus máris fontos választ adott kérdésére azzal a kijelentésével, hogy az Ő országa nem ebből a világból való! Csakis azok, akik hisznek, képesek felfogni ennek az Igazságnak jellegzetességét, csakis azok vannak előkészítve arra, hogy Isten Szavának teljes Igazságát megértsék és örvendezzenek annak megértésében.

Krisztus Királysága nem emberi törekvések által fog megalapulni a földön, hanem isteni tekintéllyel és hatalommal. Semmi tekintetben nem fog társulni a föld kormányzataival és még kevésbé fog rászorulni fegyveres erők támogatására. Ez a „királyság nem ebből a világból való”, tehát, ahogy Jézus megmagyarázta, nem függ és nem fog függni az emberek által alkalmazott hatósági módszerektől.

Dániel próféta a jelenlegi világeseményeket megjósolva azt írta: „És azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol és ez a birodalom más népre nem száll át, hanem szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké.” (Dániel 2:44) Igen, az Egek Ura az, Aki

az ígélet birodalmát megalapítja, nem pedig vakbuzgó és rosszul értesült személyek.

Ebben a jövődőlésben az Úr a birodalmát, mint egy nagy „hegyet” festi le, mely betölti az egész földet. Ez a hegy tulajdonképpen csak egy „kő” volt, de egy olyan kő, melyet „nem kézzel” faragtak és formáltak. (Dániel 2:34) Így ismét megerősödik az a tény, hogy az Úr birodalma nem emberi munka eredménye és hogy nem fertőzték meg önző ravaszságok és erkölcstelen hatalmi politika. „Nem e világból való”.

POGÁNY URALOM

Dániel tesz említést egy „kőről”, melyet nem emberi kéz faragott és melyből később nagy „hegy” kerekedett, mely teljesen betöltötte a földet. Ez kapcsolatban van a pogányok uralmáról szóló jövődőléssel, mely Babilonnal kezdődik, a Méda, Perzsa és Görög idők követik és amely a Római Birodalommal ér véget. Különösen a Birodalom részekre bontásával, ami azonos volt Európa országainak helyzetével az Első Világháborút megelőző időkben. A négy nagyhatalom szerepel képletesen abban az arany, ezüst és vasból készült, emberformájú szoborban, melyet Nabukodonozor látott álmában. Dániel 12:31-35.

Nabukodonozor a Babiloni Birodalom feje volt és Dániel magyarázata szerint a szobron az arany fej által volt képviselve. Ezek a pogány kormányok Isten engedélyével működtek. Valójában csak korlátozott mértékben, Ő általa voltak felhatalmazva. Dániel a következőket mondta Nabukodonozornak: „És valahol emberek fiai, mezei állatok és égi madarak lakoznak, a te kezedbe adta azokat, és urrá tett téged mindezenken: Te vagy az aranyfej”. (Dániel 2:38)

De figyeljük meg a különbséget ezen rendelkezés és Isten Királysága között, mely a pogány uralmat követi. Babilonnak és az őt követő hatalmaknak uralom adatott ugyan, de nem bíztak meg

azzal, hogy Isten országát megalapítsák. Ha eljön az ideje Isten Királyságának, a „kő“, melyet nem „kéz“ formált, megdönti a pogány uralmakat és az „Egek Ura“ birodalmat létesít, vagyis egy olyan kormányzatot, mely semmi tekintetben sincs összekötve ennek a világnak uralkodási formáival.

Íme a válasz Pilátus kérdésére, hogy mi az Igazság Krisztus királyságát illetően. Megnyugtató ténye ez annak, hogy az isteni hatalom be fog avatkozni az emberek ügyeibe. És egy olyan királyságot vagy kormányzatot létesít, mely igazságos lesz, függetlenül fog működni az emberi hatóságoktól és amelynek nem lesz szüksége emberi segítségre. Ézsaiás, Jézus születéséről és „a vállán“ nyugvó birodalomról szóló jövendölésében, megerősíti azt az igazságot, hogy: „A Seregek Urának buzgó szerelme műveli azt“. (Ézsaiás 9:6-7)

A HATALMAS ERŐ

Feltehetnénk a kérdést, hogy Krisztus Királyságának megalapításánál milyen isteni erő fog megnyilvánulni. De nézzük meg, mit mond a Szentírás erre vonatkozólag. Miután Jézus azt mondta Pilátusnak, hogy azért született, hogy király legyen, ellenségei keresztre feszítették és megölték. Keresztfájára egy táblát helyeztek, melyen az állt, hogy király volt. De Jézus meghalt és emberi szempontból vele együtt az a lehetőség is, hogy valaha is uralkodó király legyen belőle.

De isteni szempontból tekintve, a kilátások teljesen mások voltak. Elsősorban Isten tervében lényeges volt, hogy Jézus feláldozza testét a világ életéért. (János 6:51) Mint a világ Megváltója az igazak halálát szenvedte el az igaztalanokért. Mialatt haldokolva csüngött a keresztfán, ellenségei ezt kiáltozták: „Másokat megtartott, de magát nem tudja megtartani“. (Máté 27:42) A gyűlölettől áthatott tömeg nem volt képes megérteni, hogy Jézus nem akarta megmenteni

magát, hanem megváltást szerzett halálával, úgy nekik mint az egész emberiségnek.

Igen, az aki azért született, hogy Király legyen, meghalt, de harmadnap az isteni erő feltámasztotta a halálból. Ez azt bizonyítja, hogy kínzó emberek ellenkezése nem akadályozhatja meg az isteni tervet, mely a béke és igazság uralmát fogja megalapítani. Ez a tény azt bizonyítja, hogy nincsen olyan hatalom, mely megakadályozhatná Isten ígéreteinek beteljesülését a királyság felállítását illetően, ahol Jézus lesz a király. Nem, még a halál ereje sem. Ebben a hatalmas csodában láthatjuk a „Seregek Urának buzgóságát”, végrehajtva azt a jót, amit elhatározott, előkészítve a megígért Királyságot.

De Jézus feltámadása után nem maradt sokáig tanítványai körében. Csak ritkán és rövid ideig láthatták. Visszatért isteni Atyjához. És elmenetele után egy angyal jelent meg tanítványainak, biztosítva őket arról, hogy vissza fog térni. Ez összhangban áll azzal a példabeszéddel, melyben Jézus ahhoz a nemes emberhez hasonlította magát, aki messze földre utazott, hogy átvegyen egy királyságot, majd visszatért onnan. (Lukács 19:12; Ap.csel.1:11) Az isteni terv nem volt sikertelen. De Isten nem találta megfelelőnek az időpontot arra, hogy megígért Királyságát akkor alapítsa meg. Előbb még valami mást kellett elintéznie. Ez a további előkészületi munka pedig az volt, hogy az Evangélium ereje által „egy kis sereget” hívjon ki a világból, aki majd Jézussal együtt uralkodjon.

Az erre vonatkozó ígéletben ezt mondta: „Ne félj kicsiny nyáj, mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az Országot.” (Lukács 12:32) Annak azonban, hogy együtt uralkodjanak Jézussal az volt a feltétele, hogy hajlandóak legyenek vele együtt szenvedni és meghalni is. Ezekre vonatkozólag írta Pál: „Ez a lélek bizonyoságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, örökösök is, örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak, ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt dicsőüljünk is meg. Róm. 8:16-17.

Előfeltétele pedig annak, hogy Krisztussal együtt uralkodjanak az volt, hogy olyan magatartást tanúsítsanak, mely elkülöníti őket ettől a világtól és annak önző céljaitól és csalafintaságaitól. Jézus ezt mondta ezeknek: „E világon nyomorúságotok lesz. De bízzatok, én meggyőztem a világot.” (János 16:33) Azoknak akik isteni erővel legyőzik a világot, amint azt Jézus is tette, a következő ígéretet adta:

„Aki győz, megadom annak, hogy az én királyi székembe üljön velem, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az Ő királyi székében.” (Jelenések 3:21)

A királyi székbe ülni Jézussal nem azt jelenteti, hogy az égben tétlenül időt pazarolnak, hanem tényleges uralkodást a föld népei felett. Ezt Jézus egy másik ígéréteben, így világítja meg: „És aki győz, és aki mindvégig megtartja az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányokon, hogy legeltesse őket vasvesszővel, és mint cserépedényeket, úgy fogja összetörni, amint én is hatalmat kaptam az én Atyamtól.” (Jelenések 2:26-27)

„Ahogy én is kaptam az én Atyámtól.” Jézus ugyanezt az ígéretet kapta Atyjától. Ez meg van írva a Zsoltárokbán, a második fejezet 8. és 9. Verseiben. Ebben a csodálatos jövődőlésben jelen időnk történelmi eseményei vannak megjövendőlvé és megmagyarázva, ti., hogy mindazok, akik azt gondolják, hogy ellenállhatnak az isteni terv beteljesülésének e földön, hiábavaló gondolatokkal képzelődnek. Mert Isten az Ő királyát Sion szent hegyére ültette és neki adta a nemzeteket örökségként. De neki adta a föld legmesszebbre eső részét is, valamint azt is, hogy vasvesszővel uralkodjon a nemzetek felett és törje szét darabokra mint a fazekas az ő edényét.

A föld jelenlegi uralkodóihoz intézett prófétai szavakból kiolvasható: „Azért királyok, legyetek eszesek és okuljatok földnek bírái! Szolgáljátok az Urat félelemmel és örüljétek reszketéssel. Csókoljátok a Fiút, hogy meg ne haragudjék és el ne vesszete az úton, mert hamar felgerjed az Ő haragja”. (Zsolt.2:10-12) Hogy

tudta volna nyomatékosabban megállapítani azt a tényt a próféta, hogy Krisztus uralma tényleges ellenőrzés lesz a földnek nemzetei felett és mindazok, akik a múltban uralkodók voltak, térdet kell hajtsanak a föld Királya előtt?

És ahogy Jézus megígérte, meg fogja osztani uralmát mindazokkal, akik vele együtt szenvedtek és haltak meg. De hogyan lehetnek ezek Vele együtt a Királyságban, ha meghalnak? Itt megint megvilágította azt a nagy Igazságot az Úr, hogy az „Egek Ura” létesít egy Birodalmat, amelyben az Ő ereje feltámasztja őket a halálból, ahogyan ugyanaz az erő feltámasztotta Őt is.

Erről biztosít minket a Jelenések könyve, ahol azok, akik legyőzték a világot és annak szellemét, ezer éven át fognak együtt uralkodni Krisztussal.

Ez az első feltámadás, mondja a Jelenések írója. Ha hisszük, hogy Isten feltámasztotta Jézust a halálból, azért, hogy a „Királyok Királya” legyen, akkor nem olyan nehéz elhinni azt sem, hogy feltámasztja hűségese követőit is, hogy mint királyok együtt uralkodjanak Vele. Ez valóban nem nehéz. És ha tényként fogadjuk el, hogy Ő ezt megígérte, bizonyosan be is fogja váltani ígérését. Akkor nem esik majd nehezünkre annak felismerése, hogy Krisztus Királyságát nem emberi munka által fogják létrehozni, hanem Isten határozatából. Az Ő hatalmával. Azzal a hatalommal, melyet a halál sem képes megfékezni.

Az ember arra használta fel tudását, hogy tökéletesítette a halált okozó eszközöket. Azt gondolta, hogyha elegendő háborús anyagot gyárt, azzal békét és igazságot alapíthat. De az Úr útjai magasabbak, mint az emberéi. Az isteni hatalom, mely biztosítja Királyságának győzedelmes megalapítását és kormányzását, életet fog adni és ellátja Királyságát uralkodókkal, feltámasztva őket a halálból.

Nem csoda tehát, hogy Jézus ezt mondta: „Az én országom nem ebből a világból való.” (Jelenések 20:11) Ez a birodalom “nagy, fehér

trónként“ van lefestve, a trón pedig jelképe a kormányzat tekintélyének. A „fehér“ tiszta és igazságos kormányzatra utal. „És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket állani az Isten előtt“, folytatja a Jelenések írója. Több mint 6000 évvel ezelőtt az emberi faj elvesztette Isten kegyét. De most, mint ahogy az Apostolok cselekedetei 3:19 mondja: „ismét megvilágosítja arcát az ő népén, amikor előtte állanak“. És a 20. fejezet 11. verse így szól: „az ég elmúlék annak az egynek tekintete elől, aki a trónon ül“. Az Úr kegyelme, mely békét és örömet hoz és életet a haldokló emberiségnek, a „jelen való gonosz világ“ elpusztulásával fog kezdődni. Ezt jelképezi a „föld és ég“, vagyis Sátán anyagi és szellemi világának elpusztítása.

A Jelenések írója arról is szól, hogy megnyílnak akkor a könyvek és az „élet könyve“. A „könyvek“ az isteni kinyilatkoztatás jelképei. Megnyitásuk pedig azt jelképezi, hogy akkor minden zavar és félreértés, mely Istennek az emberiséget érintő Tervére vonatkozik, letisztázódik.

Nem lesz tehát szükség arra a kérdésre, hogy „*Mit hihet az ember?*“, mert mindenki megkapja a feleletet rá. (Jeremiás 31:34) Ézsaiás azt mondja nekünk, hogy az út akkor olyan egyenes lesz, hogy „még a bolond se téved el rajta“. (Ézsaiás 35:8)

A népek a könybe írottak alapján lesznek megítélve. Tehát Isten akarata a könyvek megnyitásával az lesz, hogy a népek megítéltetnek aszerint, amiként engedelmesek vagy engedetlenek voltak az isteni törvényekkel szemben. Azoknak nevei, akik engedelmesek voltak, az „Élet Könyvébe“ kerülnek, vagyis örök életben részesülnek.

Azok, akik nem voltak engedelmesek, mint ahogy Péter mondja: „Lészen pedig, hogy minden lélek, valamely nem hallgatand arra a prófétára, ki fog irtatni a nép közül.“ (Ap.csel 3:23) János a Jelenések könyvében ugyanazzal a felvilágosítással szolgál nekünk, megmagyarázva, hogy akinek neveit nem találják meg az „Élet

Könyvében“, a „tűznek tavába“ lesznek vetve. Ez a tűz-tava lesz a „második halál.“ Nem kínzás, hanem a tökéletes elpusztulás lesz ez.

János 13. fejezetében azt mondja, hogy a „halál és pokol visszaadják halottaikat.“ A pokol a halál állapota és ez a rejtélyes nyelvezet, melyet az apostol használ, egyszerűen bejelenti a halottak feltámadásának nagy bibliai remlnységét. A Mester hűséges követői lesznek legelsősorban feltámasztva és megdicsőítve az isteni Birodalomban, hogy részesüljenek Jézussal együtt a Királyság lelki javaiban. Azután az összes halott feltámad és alkalmat kap, hogy életét a könyvekben foglaltakhoz formálja.

Ennek a munkának befejeztével, mikor az igazak jutalmukat veszik a földön, az örök élettel, maga a halál is elpusztul. János, a Jelenések könyvében azt mondja: „A halált és poklot a tűznek tavába vetették“. Ez a „második halál“. Az első halál, mely Ádámra és Évára volt kimondva, és általuk az egész emberiségre, meg lesz semmisítve a második halálban, ami mindannak a pusztulását jelenti, ami nincs összhangban Isten akaratával és törvényével.

A jelenlegi „ég és föld“, vagyis a társadalmi rendszer, eltűnik. „Ezután láték új eget és új földet“, ahogy a Jelenések könyve 21:1 verse is mondja. Ez lesz Krisztus Királysága. A Jelenések könyve arról is biztosít minket, hogy ebben a Királyságban Isten kegyelmes a népekkel szemben és velük lakozik. Ennek, mint azt János megmagyarázza, az lesz az eredménye, hogy a „halál nem lesz többé, sem keserűség, sem sírás, sem kiáltás, sem semmi fájdalom, mert az elsők elmúltak“. (Jel.21:1-4)

„És mondja az, aki a székben ül vala: Íme mindeneket megújítok.“ (Jel. 21:5)

Ez tehát az, amit az ember hihet és hinnie kell. Az egész világ belefáradt már az emberi törekvések balsikereibe, melyek a béke és jóakarat helyreállítását célozták. Kifárasztották az igazságra vonatkozó, soha véget nem érő véleménykülönbségek. De Isten

Szava arról biztosít minket ezekben a zavaros és nyomorúságos időkben, hogy az isteni erő csakhamar megnyilatkozik Krisztus Királyságának megalapításával és az ezer évre kiterjedő Királyság alatt az isteni szándék az emberiségre nézve az, hogy boldog és hasznos legyen, mikor visszakapja földi életét és, hogy élvezze a békét és örömet, örökkön örökké!

Ez Isten összes szent prófétájának tanubizonysága. Ezért született és halt meg Jézus. Ezért tér vissza, hogy isteni erővel megalapítsa Királyságát. Egyszerű üzenet ez ugyan és mindazok, akik hisznek a Bibliában, megtérnek és hisznek. „És monda az, a ki a királyiszéken ül vala: Ímé mindent újjá teszek. És monda nékem: Írd meg, mert e beszédek hívek és igazak.” (Jel. 21:5)

Legyünk mi is hűségesek Azzal szemben, Aki meghagyta a prófétáinak, hogy Tervét megismertessék velünk. Hitünket Bele helyezve, nyugalmat nyerhetünk ebben a halandó, háborgó és zűrzavaros világban bizalommal nézhetünk elébe annak az időnek, amelyben „mindenek megújulnak.”